

52. évfolyam, 3. szám
2023. III. negyedév

Zalaerdő

A ZALAERDŐ ZRT. DOLGOZÓINAK LAPJA

Szuperhold

FOTÓ: VARGA GYÖRGY

**KÜLÖNLEGES MEGVILÁGÍTÁSBAN
A KANIZSAI KILÁTÓ**

2

INTERJÚ

Cél:
eredményesség,
észszerűség...

10

HOBBI

Középpontban
Izland
és a madarak

14

PARTNEREINK

Szakmai látogatás
az OWI Zalánál

Cél: eredményesség, észszerűség és

Az Ellenőrzési Csoport a köztulajdonban álló gazdasági társaságok belső kontrollrendszeréről szóló 339/2019. (XII. 23.) kormányrendelet és a nemzetközi belső ellenőrzési sztenderdek figyelembevételével készített Belső Ellenőrzési Alapszabály alapján végzi feladatait. Elmondható, hogy a belső ellenőrzés központilag is jól szabályozott terület. A csoportot 2022 elejétől Némethné Rózner Ildikó vezeti, aki 2016 májusától dolgozik a Zalaerdő Zrt.-nél. Közvetlen munkatársa Fűr Tamás, aki 2019 májusától tevékenykedik ezen a területen, korábban már több osztályon és erdészethél is megfordult a társaság berkein belül. Az ellenőrzési tevékenységről, munkájukról beszélgettünk.

– Erdőgazdaságunknál a kormányrendelet megjelenését megelőzően is, hosszú évek óta létezett belső ellenőrzés, korábban osztályként, több fővel. Miért volt, van szükség egy cég életében erre?

NRI: – Legfőképpen a takarékoság és az eredményesség elve miatt, továbbá célja a vállalatvezetés segítése is. Mindenkinek érdeke egy cégnél, hogy a termelési, gazdasági és irányítási folyamatok a szabályoknak megfelelően működjenek. Már csak azért is,

kenységünket, ami minden területre kiterjed. Mindkét tervet az ellenőrzési vezető készíti el, és azokat a felügyelőbizottság hagyja jóvá. Az éves tervben szerepelnek egyes szervezeti egységek – erdészetek, központ – egészére kiterjedő célvizsgálatok, valamint a kiemelt kockázatu területek ellenőrzése.

– Melyek lehetnek ezek?

NRI: – Lehetnek például erdőműveléssel, fakitermeléssel, faanyagszállítással, vagyongazdálkodással, de akár a gépjár-

ten járunk. Az ellenőrzések nyilvántartását Tamás vezeti, az intézkedéseket pedig én. Ez utóbbi a javaslatok alapján hozott vezetői döntések végrehajtásának nyomon követésére szolgál.

– Ildikó, nem érzed hátránynak, hogy nem vagy erdészeti végzettségű?

NRI: – Úgy gondolom, ez egyáltalán nem hátrány számomra. Már közel harminc éve dolgozom belső ellenőrként, és az a tapasztalatom, hogy az alapelv mindenhol ugyanaz, az alaptevékenység más. A legfontosabb tényezők szerintem mindenütt, de legfőképpen a gazdasági társaságoknál az eredményesség, az észszerűség és a minél takarékosabb eljárás mód – mert tudjuk, hogy minden a pénzzel függ össze.

– Hogyan tudtok együtt dolgozni, milyen köztetek a munkakapcsolat?

NRI: – Azt gondolom, hogy teljesen jó az, hogy mindegyikünk más szemmel nézi, látja a tevékenységeket, folyamatokat.

FT: – Úgy vélem, ezzel a felállással,

Némethné Rózner Ildikó és Fűr Tamás terepen

mert, ha egy külső szerv – például az ÁSZ vagy a KEHI – végez ellenőrzést, sokkal jobb, ha előtte, belülről tárjuk fel és javítjuk ki a hibákat, problémákat, mint ha azokat egy kívülálló állapítaná meg, és esetleg büntetés vagy elmarasztalás lesz a következménye.

– Milyen terv alapján dolgoztok?

NRI: – A kockázatelemzésen alapuló, évente elkészített belső ellenőrzési terv, illetve a három évre szóló stratégiai terv szerint, hónapokra lebontva végezzük az éves tevé-

mű-üzemeltetéssel, ingatlan-nyilvántartással vagy a vadászházak működtetésével kapcsolatos tevékenységek – ez minden évben változik.

– Hogyan osztjátok fel egymás között a feladatokat?

NRI: – Mindig megbeszéljük, ki melyik területet nézi az adott célvizsgálat során az adott szervezeti egységnél. A szakmai rész természetesen nagyrészt Tamáshoz tartozik, de alapvetően minden témában mindketten részt veszünk, és terepre is mindket-

azokkal a végzettségekkel, amelyekkel rendelkezünk, nagyon jól ki tudjuk egészíteni egymás munkáját.

– Az a tevékenység, amit ti végeztok, egyáltalán nem könnyű, ha emberi oldalról közelítjük meg, hiszen az a dolgotok, hogy a saját kollégáitok munkáját ellenőrizzétek. Ez nagyjából olyan, mint amikor a tanár a diákok felelteti, sokakban ez megfelelési kényszert okozhat, izgulhatnak. Hasonló ez, mint a vizsgadrukk. Ott a tudásról kell számot adni a tanulóknak,

takarékosság

itt a munkájukat kell bemutatniuk nektek, azt, amit nap mint nap csinálnak. Ti hogyan élitek ezt meg?

AZ EMBERI HÁTTÉR

Némethné Rózner Ildikó jogi szakokleveles közgazdász és regisztrált belső ellenőr. A költségvetési szerveknél és a köztulajdonban álló gazdasági társaságoknál kizárólag ez utóbbi végzettség megszerzésével, és kétévenkénti megújításával lehet belső ellenőrként dolgozni. Ildikó ezek mellett mérlegképes könyvelő és adótanácsadó is. Szabadidejét legszívesebben hároméves unokájával, Áronnal tölti, de szívesen időzik otthon a kertben, amikor csak teheti. Kerékpározik, rengeteget sétál, és barátnőivel gyakran jár moziba. Nagyon közel áll hozzá az olvasás is, beszélgetésünk idején éppen Ken Follet Katedrális című regényét olvasta.

Fűr Tamás okleveles erdőmérnök, mérnök-közgazdász. Öt gyermek – három fiú, Dávid, András és Bálint, valamint két lány, Izabella és Evelin – boldog édesapja. Minden idejét igyekszik családjával tölteni, sokat kirándulnak és túráznak együtt. Felesége Anita, az Erdőművelési, Természetvédelmi és Turisztikai Osztály dolgozója, jelenleg a kisgyermekeket neveli otthon.

NRI: – Éppen ezért, amikor bejelentke-zünk, az indító megbeszélésen elmondjuk, mire számítsanak a kollégák, mit fogunk ellenőrizni. Igyekszünk segítőkészen hozzáállni, és amikor lehetséges, a helyszínen javítatjuk a hibákat, ha vannak. Ilyenkor beleírjuk a jelentésbe, hogy az ellenőrzés ideje alatt a kolléga orvosolta a problémát, és arra vonatkozóan nem teszünk javaslatot. Viszont, ha tendenciaszerű, sorozatos tévesztésről, hibáról van szó, amely régóta fennáll, és nem a jogszabályoknak vagy az utasításoknak megfelelően járnak el, akkor kénytelenek vagyunk azt leírni, és javaslatot tenni a szabályos eljárásra.

FT: – Esetenként az ellenőrzésből adódó feszült, kellemetlen helyzeteket nehezen élem meg. Viszont, ha az ellenőrzési munkánknak köszönhetően olyan problémára derül fény, amiben a kolléga teljesen biztos volt, hogy jól csinálja, de az mégsem szabályos, az mindenki számára tanulságos lehet.

Steyer Edina
PR-előadó

A Páll házaspár emlékére

Bő egy hónap leforgása alatt eltávozott közülünk *id. dr. Páll Miklós* és *Felesége* a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság és a ZEFAG két kiváló erdőművelője. Miklós augusztus 6-ai halálhíre felelevenítette bennem első találkozásunk emlékét.

1979 tavaszán egynapos erdőművelési gyakorlatra érkeztünk Sopronból Göcsejbe. Tő mellett, az erdőrészlet szélén vártak fogadóink, közöttük az erdőművelési osztály vezetője, évfolyamtársunk édesapja is. Nem gondolhattam akkor, hogy 1983 januárjától a ZEFAG alkalmazottjaként Miklós és Éva néni ágazati feletteseim lesznek. Szakmai kapcsolatunk

másfél év múlva még szorosabbá vált, miután Bajcsára kerültem. Minden ismeretemet megkaptam tőlük munkaköröm ellátásához. Segítségük nyílt, őszinte és megértő volt, nélkülözötte pályakezdő mi voltam minősítését.

Éva néni a termelési folyamatokat nyomon követte, ehhez gyakran napi kapcsolatot tartott fenn kollégáimmal. Magas színvonalon végzett munkáját munkakörét átvevő kollégánk tökéletes betanításával is igazolta.

Miklós szakmai felkészültségét, munkamódszerét az éves szakmai, illetve vállalati vezetői értekezleteken ismerhettem meg. Alapelve az alapos, részletekre kiterjedő előkészítés, felkészülés, ennek birtokában az eredményes, gyors feladatmegoldás volt. Bajcsai munkámat segítően gyakran elvitt magával terepi bejárásaira, elősegítve számomra az erdészeti kollégák és az eltérő természeti adottságok mielőbbi megismerését.

Az évek már akkor is repültek, hamar elérkezett Éva néni majd Miklós nyugdíjba vonulásának ideje. Kapcsolatunk nem szakadt meg ezután sem, közös vadász-

társasági tagságunk, barátságom fiaival tovább erősítette azt.

Éva néni idejét a háztartás vezetése mellett három lány és egy fiú unoka tette teljessé. Közösségi szolgálatát továbbra is végezte, több mint harminc éven át volt a helyi evangélikus közösség presbitere.

Miklós zártkerti ingatlanát vásárolt, kertészkedésbe, szőlő művelésébe kezdett.

Vidám szüretek, hangulatos baráti összejövetelek, tarokkpartik és névnapki köszöntők zajlottak a pince falai között. Fiaival tartott közös vadászatainak gyakori résztvevője voltam. Zord téli napok vadászatait a legutolsó

időig felemlegettük. Nem szakadt el az erdőtől sem. Évről évre rendszeresen felkereste munkásságának fontosabb helyszíneit, amelyek közül kiemelkedett a Budafai Arborétum és a Csónakázótó. Szomorúsággal töltötte el, hogy unokái közül egyikük sem lépett az elődök nyomába. Nagyapja, édesapja, saját maga és fiai után megszakad az erdészdzinasztia.

Megértésben, szeretetben eltöltött hosszú házasságuk, elért magas életkoruk során sok nehézséggel meg kellett küzdeniük. Éva néni egészségi állapotának romlását Miklós csak néhány évig tudta kontrollálni. Maga élete végéig megőrizte szellemi frissességét, azonban kétszer is súlyos betegséggel küzdött meg.

Szakmai helyállásuk, elért teljesítményük, emberi tartásuk, tisztességük, erkölcsi példájuk, szeretetteljes családi életük mintául szolgálhat mindenki számára!

Emlékük legyen áldott!

Bodor György
nyugalmozott erdőgazdálkodási osztályvezető

Dr. Páll Miklósról emlékezünk

2023. augusztus 6-án, életének 94. esztendejében elhunyt *dr. Páll Miklós* rubindiplomás erdőmérnök.

Dr. Páll Miklós 1930. május 17-én született Szentpéterföldén, erdőgondnok édesapja második fiúgyermekéként. Gimnáziumi tanulmányait Gödöllőn, a Premontrei Gimnázium francia tagozatán kezdte, majd a háború miatt Nagykanizsán a Piarista Gimnáziumban fejezte be, ahol 1948-ban érettségizett. Sopronban az akkori Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán folytatta tanulmányait, erdőmérnöki oklevelét 1952-ben jeles eredménnyel szerezte meg. A végzést követően az Erdőművelési Tanszéken két éven át tanársegédként dolgozott. 1954. november 16-ától – saját kérésére – áthelyezték a Nagykanizsai Állami Erdőgazdasághoz. 1955. február 1-jétől a jogutód Dél-zalai Állami Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadói, majd április 1-jétől erdőművelési csoportvezetői beosztásban dolgozott. 1957. március 29-étől – a forradalom idején tanúsított magatartása miatt – alacsonyabb munkakörbe helyezték, a Nagykanizsai Északi Erdészeti szakelőadója lett, fegyvertartási engedélyét bevonták. 1959. március 20-ától visszakerült a központba, ezúttal mag- és csemetetermelési előadóként, majd 1960. október 1-jétől erdőfelújítási és -telepítési előadói munkakört töltött be. 1965. július 1-jétől az Erdőművelési Csoport vezetőjévé nevezték ki, s 1966. augusztus 1-jétől megbízták az erdőgazdaság vadászati felügyelői teendőinek ellátásával is. Ez évben az Erdészeti és Faipari Egyetemen műszaki doktori címet szerzett. 1970. január 1-jétől a jogutód Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdőművelési osztályvezetője lett, s e munkakörében – 1986. április 1-jétől, mint erdőművelési osztályvezető-főmérnök – dolgozott. 38 év aktív szolgálat után 1990. június 30-án vonult nyugállományba. Nyugdíjasként évekig végzett megbízásos munkákat az ERTI kísérleti területein, valamint fatermési vizsgálatok céljából kísérleti parcellákat tűzött ki ígéretes zöld duglászfenyő-állományokban, Kiscsehíben és Szepetneken.

Vezetői tevékenységéhez, nevéhez jelentős tudományos és gyakorlati eredmények fűződnek. Kiemelkedő szerepe volt a csemetetermelés korszerűsítésében, nagy területű erdőtelepítések megvalósításában, az erdőfelújítási és erdőnevelési eljárások megújításában. Nagy súlyt fektetett a nevelővágások jelölésének szakszerűségére, a pozitív erdőnevelési szemlélet elterjesztésére, helyszíni bemutatók tartására. Az ismeretátadás hatékonysága céljából kis létszámú tapasztalatcserék tartására töre-

kedett. A gazdasági és a biológiai szempontok összehangolásával, a gyenge és a jó minőségű erdőállományok arányainak figyelembevételével irányította az erdőgazdaság vágásbesorolásait, törekedve az értékes fajok terfoglalásának növelésére. Szigorúan megkövetelte a keletkezett vágásterületek éven belüli felújítását. Részt vett korszerű pásztakészítő gép kialakí-

tásban, az altalajvizelés alkalmazásának elterjesztésében. Az erdősítések ápolásában bevezette a vegyszeres gyomirtást és a vegyszeres vadkárelhárítást. Országosan elismert, új tervezési és nyilvántartási módszert dolgozott ki a bükkösök természetes felújítására. Az ágazat legfontosabb szakmai mutatói tevékenysége idején mindvégig jók voltak. Kiemelt figyelmet fordított a környezet- és természetvédelmi szempontok fontosságára, a munkavégzés során azok tekintetbevételére. Jelentősek érdemei a vadgazdálkodás korszerű alapjainak lerakásában, nagy területű vadföldek és vaditatók kialakításában.

Közjóléti munkák terén irányította parkerdők, arborétumok és autósziphenők létesítését. Források foglalásával, vízrendezésekkel és víztározók létesítésével szorgalmazta a csapadék visszatartását az erdőkben, annak biológiai, közjóléti és vadgazdálkodási jelentősége miatt. Része volt a Kistolmácsi-tó létesítésében és a kis-balatoni védőfásítás végrehajtásában.

Kimagasló munkát végzett a Budafai Arborétum tervezésében és létesítési munkáiban. Kiemelkedő szerepe volt a napjaink közkedvelt Nagykanizsai Parkerdő és Csónakázótó tervezésében és kialakításában, szorosan összedolgozva a város illetékes szerveivel.

A fenti eredményeket csak „csapatmun-

kával” lehetett elérni. Büszkén vallotta, hogy munkája során soha nem utasított senkit, az esetek döntő többségében mozgósítani tudta munkatársait a feladatok teljesítésére. Munkája során korrekett – de sohasem elvtelen – kapcsolatok kialakítására törekedett a főhatósággal, erdőfelügyelőséggel, növényvédelmi, és vízügyi hatósággal, társosztályokkal és egyéb szervekkel.

1955-ben lett az OEE tagja. Az Erdőművelési Szakosztály munkájában való részvétele mellett több mint harminc éven át a helyi csoport titkára volt. Alapító tagként két évtizedig szervezte a „Pannónia” találkozót, a muraszombati és burgenlandi erdészeti egyesületek, valamint a szombathelyi és nagykanizsai helyi csoportok közös szakmai rendezvényeit. Több belföldi és külföldi tanulmányút, valamint számtalan erdőművelési bemutató és tapasztalatcserre szervezése fűződik nevéhez, továbbá középiskolai, egyetemi tanulmányutak sokasága.

Tudományos tanácskozásokon többször tartott előadást. Az erdészeti szakajtóban 12 cikket publikált, közülük is külön kiemelendő Javaslatok az erdőgazdaság fejlesztésére című írása, amely az ERDÉSZETI LAPOK 1991. júniusi számában jelent meg. Az írás tartalma szóban is elhangzott az Országos Erdészgyűlésen, Budapesten. Társ szerzőként részt vett a Nyugat-dunántúli Erdőgazdasági Tájcsoport erdőművelési irányelveinek és eljárásainak kidolgozásában (OEF 1964, zöld könyv). A Budafai Arborétum (1983. Nagykanizsa), című könyv szerzője. Életútját Kiváló Dolgozó (1975, 1984) vállalati és MÉM-miniszteri (1972, 1975) kitüntetések mellett, több magas szakmai kitüntetéssel is elismerték, így tulajdonosa az Életfa Emlékplakett arany fokozatának (2020), a Bedő Albert-émlékremnek (1994), az Eötvös Loránd-díjnak (1991), az Újhelyi Imre-émlékremnek (1986), a Pro Univerzitate Soproniensis (1995) elismerésnek, a MTESZ-díjnak (1980). Magas színvonalú közjóléti munkájáért „Társadalmi munkáért” arany fokozatú kitüntetést kapott (1972, 1975, 1978, 1982).

Turmezei Éva okl. erdőmérnökkel kötött házasságából két fiuk, Miklós (1956) és Tamás (1959) született, akik a Páll családnak immár negyedik erdőmérnök-generációját képviselik.

Hamvai végakarata szerint családtagjai, közvetlen ismerősei körében, az evangélikus egyház szertartását követően, 2023. augusztus 22-én kerültek végső nyugalomra a nagykanizsai köztemetőben. Utolsó útján 38 nappal később követte felesége, dr. Páll Miklósné (sz.: *Turmezei Éva*) vasdiplomás erdőmérnök, akivel hetven évvel ezelőtt kötötte össze életét.

Dr. Páll Miklósnéra emlékezünk

2023. szeptember 11-én, öt éven át türelemmel viselt, teljes elesettséggel együtt járó betegségét követően, életének 91. esztendejében elhunyt *dr. Páll Miklósné* vasdiplomás erdőmérnök.

Dr. Páll Miklósné (Turmezei Éva) 1933. augusztus 18-án született a Vas megyei Gécén, a község evangélikus lelkészének legidősebb gyermekeként. A négygyermekes családban két öccsével és húgával együtt nevelkedett, majd gimnáziumi tanulmányait Szombathelyen végezte. Orvos szeretett volna lenni, de édesapja hivatása miatt osztályidegennek minősítették, ezért a Soproni Erdőmérnöki Főiskolára irányították, ahol az alföldfásítási program részeként felemelték a hallgatói létszámot. Természet iránti szeretete hozzásegítette a megváltoztathatatlan elfogadásában, a főiskola hallgatója lett. A soproni évek alatt ismerkedett meg későbbi férjével, erdőmérnöki oklevelét kitüntetéssel szerezte meg 1955-ben.

Munkáját 1956. január 1-jén kezdte meg a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság nagykanizsai központjában. Még az évben az OEE tagja lett. Az első években változatos munkakörökben foglalkoztatták. Műszaki gyakornok, erdőművelési és birtokpolitikai előadó, fásítási előadó, sőt nyolc hónapig erdészeti szakelőadó is volt. Fásítási előadóként tevékenyen részt vett az erdősítések célállománynak megválasztását segítő termőhelyvizsgálatok bevezetésében. A helyszínen vett talajminták vizsgálatát a központban kialakított laboratóriumban vezetésével végezték el, adatokat szolgáltatva a helyes döntések erdészeti meghozatalához.

Alkatának, felkészültségének, szakmai elhivatottságának megfelelő beosztásba 1960. október 1-jén került, amikortól az erdőgazdaság mag- és csemetetermelési előadója lett. 1970. január 1-jétől munkakörében – a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság megalakulásakor – megerősítették, e beosztásban dolgozott nyugállományba vonulásáig, 1988. augusztus 18-ig.

A közel három évtizedes tevékenysége során feladatai jelentősen meg-

változtak. Az első másfél évtizedben a karácsonyfa-termelés és -értékesítés szervezése, majd a csemetetermelés és -értékesítés képezték legfőbb feladatait. A karácsonyfa-értékesítés éves mennyisége gyakran meghaladta a százezer darabot. A karácsonyfa-termelés, a hagyományos kisüzemi csemetetermelés időközben visszaszorult,

nagyüzemi csemetekert létesítéséről döntött a vállalat, új technológiák kerültek bevezetésre az erdőgazdaság csemeteigényének biztosítása céljából. Munkakörében meghatározó feladata és szerepe volt a bajcsai nagyüzemi csemetekert tervezési folyamatában, szakszerű kialakításában, a három ütemben megvalósított beruházás munkafolyamatainak ellenőrzésében, az országos szakmai sikereket hozó, korszerű, intenzív csemetetermelési technológiák kidolgozásában és eredményes bevezetésében. A burkolt gyökerű csemeték eredményes termesztése lehetővé tette a tavaszi erdősítési szezon meghosszabbítását. Részben ezt a célt szolgálta a hűtőház építése, ami egyben biztosította a dolgozók téli foglalkoztatását is. A termelés felfutása lehetőséget adott növekvő belföldi, majd exportértékesítésre egyaránt. Az eredményesség javítása érdekében kereste és megtalálta az ágazat holtidényeinek hasznossá tételét

a bajcsai tárolókapacitások időszakos bérbeadásával.

Nevéhez fűződik a surdi fenyőcsemete nevelését végző csemetekert bővítése, továbbfejlesztése, belőle az országos hírnévre szert tevő díszfaiskola kialakítása. Növények iránti érdeklődése segítette a fólia alatti nevelés bevezetésében, a fenyő díszfák választékának kibővítésében.

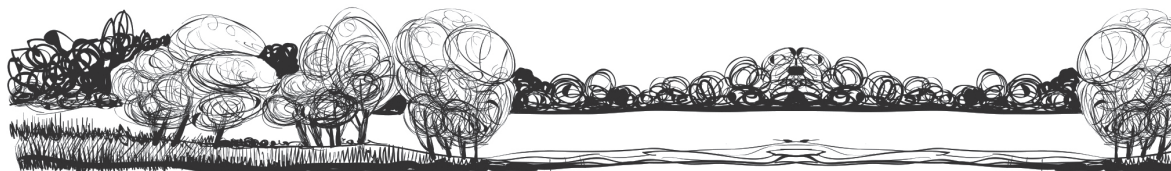
Maggazdálkodás területén is marandót alkotott. Férjével közösen végeztek el a bükk, kocsányos tölgy és kocsánytalan tölgy magtermelő állományok besorolását. A bükk és a tölgyek időszakos magtermésének eredményes begyűjtése munkakörének egyik sarokköve volt. A bükkcsemete intenzív neveléséhez évről évre bükkmakk kellett, sikerült felkutatnia a bükktejában rendszeresen termő magforrást. Irányításával létesült Surdon a vörösfenyő, Obornakon pedig a „zalai” származású erdeifenyő magtermelő ültetvény.

Sikereinek záloga megbízhatósága, szerény, csendes természet, munkatársával, fizikai dolgozókkal való közvetlen kapcsolata volt, melyet személyét övező kiemelkedő tisztelettel honorált környezete.

Szakmai munkájáról férjével, dr. Páll Miklóssal, AZ ERDŐ 1982. januári számában közös publikációt jelentetett meg Termesztöberendezések szerepe és jelentősége az erdészeti szaporítóanyag előállításában címmel. Munkásságát kollegái, közvetlen munkatársai mellett vezetői is elismerték, amit Kiváló Dolgozó (1961, 1973) kitüntetései, Eredményes fásítási munkáért (1979, 1985) miniszteri oklevelei, valamint Kiváló Munkáért (1980, 1988) MÉM-miniszteri kitüntetései igazolják.

Páll Miklós okl. erdőmérnökkel kötött házasságából két fiuk, Miklós (1956) és Tamás (1959) született, akik a Páll családnak immár negyedik erdőmérnök-generációját képviselik.

Végakarátának megfelelően hamvai családtagjai, ismerősei, volt munkatársai körében, az evangélikus egyház szertartását követően, 2023. szeptember 29-én – férje temetését követő 38. napon – kerültek végső nyugalomra a nagykanizsai köztemetőben.

Terület-előkészítés tuskómarással

A Lenti Erdészet az elmúlt 10 év során 182,4 hektár nagyságú területen végzett tuskómarásos terület-előkészítést. Ezt eleinte társerdőgazdaságtól bérelt géppel, majd később egy saját AHWI M500 erdészeti zúzó-maróval, azaz mulcserrel végezte, amelyet egy Valtra (LE-193) traktor mozgatott (felső kép).

Az utóbbi öt év során előtérbe került más cégek által üzemeltetett nagy teljesítményű talaj- és tuskómaró gépek alkalmazása a fahasználati munkákat követő terület-előkészítésben. Ilyen például a FAE SSH 250 HP, amely nem csak a vágásterületen maradt tuskó és áganyag marására alkalmas, hanem akár a talaj felső 20 centiméterének átdolgozására is képes (középső kép), illetve az ugyancsak vállalkozó által üzemeltetett AHWI 1000/2000 marógép, ami csak vágástéri hulladék és tuskók forgácsolását végzi (alsó kép).

Az előző mulcserek üzemeltetéséhez 300 LE-t meghaladó teljesítményű erőgépet használnak.

A bér munka díja 10 év alatt jelentősen megemelkedett: 250 ezer forint/hektárról 600 ezer forintra.

Erdészetünknel három esetben végzünk terület-előkészítést mulcserrel:

- Természetes felújításokban állomány alatt az elgyertyánosodott területek részeken, illetve tarvágásokban elszedresedett, elsarjasodott részeken, ahol a pásztázógép hatása nem elegendő, ezzel segítve elő a makk megtelepedését, illetve a mesterséges ültetést. Ezekben az esetekben az erdészet saját AHWI M500 mulcser végzi a munkát.

- Lucfenyőállományok tarvágása után a tuskók lemarására, illetve lehordás után a területen maradt vastagabb ág felapritására. Ebben az esetben már nagyobb teljesítményű, vállalkozók által üzemeltetett gépeket veszünk igénybe.

- Az erdészetre az ideitől kezdve nagyobb mennyiségű erdőtelepítési munkák várnak cserjés, fás területeken, amelyeknek

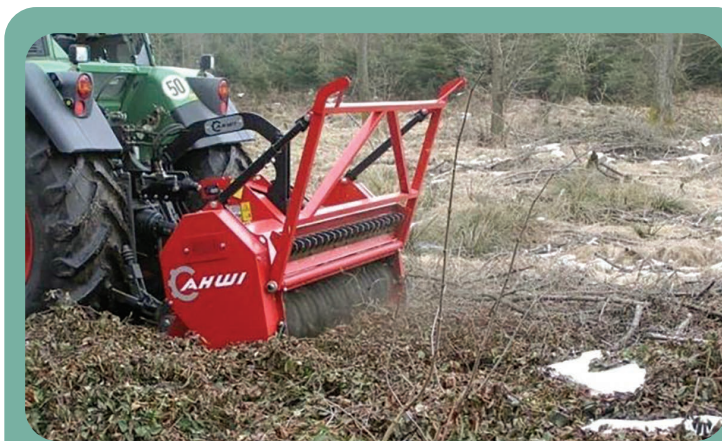
levágása után szintén mulcserrel történik a terület előkészítése ültetésre, illetve vetésre. Itt szintén külső vállalkozók gépeit alkalmazzuk.

700–650 pásztázóval kipasztázott területen is. Az erős gyomosodás mindkét esetben korán megindult, még a közvetlenül erdősítés előtt frissen levágott területeken is. Az idei év másik nagy problémája az akác rendkívüli mértékű terjedése az útszéleken, erdőszegélyekben és természetesen az erdősítésekben is. Kevés kivétellel az összes első kivételünk akác elleni megszerezésére szorul. Bár a magról kelt akác tömeges megjelenését inkább a gépi pásztázás segíti elő, nem a mulcserrel végzett terület-előkészítés, az akác a pásztázott és az egyéb talaj-előkészítés nélküli területeken is megjelent.

Az emberi erő kiváltására való törekvés szempontját figyelembe véve a mulcserrel történő terület-előkészítés az erdősítés jövőjét alapozza meg. Kézi erővel a vágásterület letakarítása a fent felsorolt területeken a mulcser által végzett minőségben eleve nem végrehajtható. A lemart tuskók lehetővé teszik a kistraktorral történő sorközépolást, akár az erdősítés öt-hat éves koráig. Nyilván, a sorban található sarjak és szeder kivágása megközelítőleg a harmadik évtől emberi erővel történik, viszont ez a művelet a traktoros sorközépolás után gyorsabb és olcsóbb.

Összegezve: a tuskómarással történő terület-előkészítés, bár költséges eljárás, és minden vágásterületen nincs is szükség az alkalmazására, a minőségi terület-előkészítés és az emberi munka kiváltása érdekében bizonyos esetekben nélkülözhetetlen. Az idei évben a kistraktorral végzett sorközépolást erdészetünknek a vállalkozó betegsége miatt nélkülöznie kellett, a jövőben esetleg megfontolandó saját gép beszerzése.

Gergács Judit
erdőművelési ágazatvezető,
erdészeti igazgató-helyettes,
Molnár György
erdőművelési műszaki vezető

Átlagos években, amikor nem esik le extrém mennyiségű csapadék az év első felében, a gyomosodás a mulcserezett területeken mérsékeltebb. Az idei év azonban ezt nem igazolta. Végeztünk első kivételt egyéb talaj-előkészítés nélkül, és AHWI S

„Ha Zala, akkor gímszarvas”

A Sohollári-völgy nevének említésekor szinte minden zalai vadásznak ugyanaz jut eszébe, a méltán világhírű zalai gímszarvas. Ezen a csodálatos természeti szépségű területen található a Zalaerdő Zrt. impozáns vadászháza, kápolnával, lőtérrel és látványtóval. A völgy térségében fekszik az erdőgazdaság baki vadászterülete, ahol az elmúlt évtizedekben számos kiváló gímszarvasbika került terítékre.

tos útravaló tanácsokkal látta el az elmúlt egy évben sikeres vadászvizsgát tett zalai vadászokat.

A völgy közepén a miliecentenárium alkalmából 1996-ban kialakított Hét Vezér Emlékhelynél folytatódott a rendezvény, ahol vármegyénk vadászati vezetői megkoszorúzták a keresztet stilizáló hármaskopjafát.

Az emlékpark keleti oldalán található a Vadászok Életfája, amelyre azoknak a zalai vadászeldőknök a neve kerülhet fel, akik életükben kimagaslót alkottak a vadgazdálkodás, a vadászat, illetve a vadászati

kultúra terén. Elhunytainkról 1998 óta minden évben megemlékezünk.

A Vadászkamara vezetőségének és a Vadászszövetség elnökségének döntése alapján az idei évben Hopp Eszter, nyugalmazott erdőmérnök kolléganőnk, és Keszthelyi Jenő intarziáművész neve került fel az emlékfára.

Kora délutántól kutyás programok szórakoztatták az érdeklődőket. A vadászkutya fajtabemutatót követően Osadczuk Csaba, a Gyurkóvári Magyar Vizsla Kennel tulajdonosa tartott színvonalas mezei- és vízimunka terepi bemutatót, aki rengeteg hasznos ismeretet osztott meg a jelenlévő közönséggel.

Az agáruttatás nagy népszerűségnek örvendett a tó körüli réten felállított pályán, ahol Keresztes János – a Zala Vármegyei Vadászkutya Szakbizottság tagja – a magyar agár múltjáról, vadászati szerepéről, e fajta vadászati használhatóságáról tartott élménydús előadást.

A vadászház környékén íjászat és légpuska-céllövészet, valamint a Zala Vármegyei Baleset-megelőzési Bizottság és a Zalaerdő Zrt. Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolája várta a gyermekeket.

Köszönjük mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy ismét családi hangulatban ünnepelhettük a természet és a vad tiszteletét, a vadászatot és a hagyományainkat. Akik a szikrázó napsütésben ellátogattak a völgybe, azok ez évben is részesei lehetnek a zalai vadászok meghitt ünnepi évadnyitójának.

Ernszt Tamás
vadászati és halászlati előadó

Dr. Udvardy György excellenciás és főtisztelendő érsek atya és segítői

Vármegyénk vadászati évadnyitó ünnepeit 1990 óta – majdnem minden esztendőben – itt rendezik, nem volt ez másképp idén sem. A hagyományoknak megfelelően augusztus utolsó szombatján a völgybe érkeztek a zalai és környékbeli vadászok, hozzátartozóik és az érdeklődők. Éppúgy, mint 33 évvel ezelőtt, most is a Zalaegerszegi Városi Fúvószenekar térzenéje teremtett ünnepi hangulatot az ősz már-már sejtető környezetben.

A Hubertus-szentmisét dr. Udvardy György excellenciás és főtisztelendő érsek atya celebrálta a Szent Hubertus-kápolnában. Az istentiszteletet követően dr. Nádor László, az Országos Magyar Vadászkamara Zala Vármegyei Területi Szervezetének elnöke ünnepi beszédet mondott, amelyben kitért a vadászat folyamatosan változó közegben betöltött szerepére is. A program az ünnepélyes vadászavatással folytatódott, amely mára tradícióvá vált, 1996 óta része az évadnyitónak. Rosta Gyula, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója – az esküt követően – 29 vadászjelöltet avatott, majd köszöntőbeszédében fon-

Rosta Gyula vezérigazgató az avatandó vadászokkal

FOTÓK: SOS ESZTER

„Igazi erdész szerettem volna lenni”

A nyári táborok egyikének idején, Obornakon beszélgettünk Mátó Elemérről, a Zsigárdi kerület kerületvezető erdészével, aki éppen lövészetet tartott a gyerekeknek. Mesélt munkáról, szabadidőről.

„Nagyapám bognár kisiparos volt, édesapám rádió-tévé zavarkereső, én pedig már – bármiféle minta nélkül – gyerekkoromban eldöntöttem, hogy erdész szeretnék lenni.”

Hódmezővásárhelyi születésűként Elemér a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szak középiskolába jelentkezett általános iskola után, de az óriási túljelentkezés miatt nem sikerült bejutnia. Nem adta fel, Ásotthal-

otthonra talált, immár közel negyven éve.

„1985-ben költöztünk Zala megyébe a feleségemmel, Ibolyával. A Zalaerdő Zrt. jogelődje, vagyis a ZEFAG Zalabaksai Erdészetihez kerültem Kerkafalvára, egy 1500 hektáros kerületbe, először mint beosztott erdész, aztán néhány hónap után mint kerület-csoportvezető – de beosztottam nem volt” – tette hozzá mosolyogva.

Öt évig dolgozott Kerkafalván, utána került közelebb Nagykanizsához – először a Sormási, majd az Obornaki kerületbe. A mostani erdei iskola épülete akkor még erdészházként funkcionált, Elemér és családja nyolc évig élt a szolgálati házban, kint az erdő ölelte nyugalomban. A Zsigárdi kerületet 1996-ban vette át Vida Géza kollégánktól, amikor ő a Felsőerdő kerületbe került.

„A vadásztatás, a vaddisznóhajtás és a fácánvadászat is a vadászat része, de kapcsolódik ehhez valamennyire a lövészet is. Két lőterünk van, egy Obornakon, egy Szaplányosban. Rendszeresen fogadunk csapatokat vagy egy-egy főt is. Koronglövészetre többnyire olyanok jönnek, akiknek van fegyvertartási engedélyük, de a képzésem megvan arra is, hogy tanítsak, így néha előfordul, hogy csak egy-egy fő jön, mert fejlődni, tanulni szeretne. Többször előfordult, hogy én készítettem fel a kollégákat az országos vadászbajnokságra vagy az erdészversenyre, de tanítottam olyanokat is, akik a vadászvizsgára készültek.”

A kerületvezető erdész maga is versenyzett, többször megnyerte a Zalaerdő Kupát is. A felnőttek mellett pedig nagy szeretettel tart lövészetet és fegyverbemutató előadást gyerekeknek is. Rendszeres vendéglőadója az obornaki erdei iskolai programoknak.

„Szívesen jövök a gyerekekhez, csakúgy a táborokba, mint a nyílt napokra. Többnyire lelkesek, szerencsére mindenkit még nem szippantott be teljesen a telefonos-számítógépes világ. Rá tudnak csodálkozni a fegyverekre, amikor a kezükbe adom.” (A fegyvert minden alkalommal éles lőszer nélkül, a biztonsági előírásokat maradéktalanul betartva adják a gyerekek kezébe kollégáink. – a Szerk.)

Az erdei iskolás kolléganők is szívesen hívják Elemért, mert látják, hogy a gyerekek szeretik, és érdeklí őket, amit mond. Persze – saját bevallása szerint – a csendet, rendet, fegyelmet elvárja, de a gyerekek is érzékelnek rajta egyfajta nyugodtságot, kiegyensúlyozott kisugárzást, így könnyen megtalálják a közös hangot vele.

Elemér – aki két lány- és egy fiúgyermek boldog édesapja – szabadidejében teniszezik, régebben horgászott is. Szívesen olvas és hallgat zenét.

„Hetente háromszor-négyszer megyek teniszezni, korábban rendszeresen versenyeztem is, mostanság ritkábban. Zenét már tizennégy éves korom körül is állandóan hallgattam, ez nem kopott ki mostanra sem. Amikor olvasok, mindig szól valami, de amikor hagyományos lemezt teszek fel, akkor csak zenét hallgatok.”

Diana Krall, Harry Belafonte, a Kiss néhány száma és a Scorpions tartozik a kedvencei közé, de nagyon szívesen hallgat komolyzenét is. Vadászati témájú könyveket olvas, vagy éppen az érdeklődési körnek – a fegyvereknek, a tenisznek – megfelelő technikai leírásokat, de egyébként meg széles a paletta.

A család minden tagja nagyon szereti a négy lábúakat, mindig volt a családnak kutyusa. Most egy tacskó védi a házat nagy szeretettel.

Steyer Edina

Mátó Elemér

mon elvégezte a szakmunkásképzőt, majd munka mellett szépen sorban a szakközépiskolát, a technikumot, aztán Hódmezővásárhelyen a vadgazdatechnikusit is. Elemér ekkor a DALERD jogelődjének Szegedi Erdészetiénél dolgozott.

„Tudtam, mit akarok elérni: igazi erdész szerettem volna lenni, amibe az én fogalmaim szerint az erdőgazdálkodás és a vadászat is beletartozik. Ez utóbbihoz csakúgy a fegyverek, a technika, a távcsovek, a sportlövészet, mint a fajismeret. Emellett szerencsém is volt, mert mindig jó tanuló voltam. Persze, amikor már munka mellett kellett tanulni, nem lettem kitűnő mindenből, de a szakmai tárgyakat mindig is szerettem annyira, hogy jó jegyeket szerezzek.”

Az Alföldről nagy váltás volt Zalába jönni. Más domborzat, más földrajzi jellemzők, de Elemér nem ijedt meg, kihívásnak tekintette az újdonságot. Mint mondta, akkor még rengeteg betölthető állás közül lehetett válogatni az országban, Zalában új

„A Zsigárdi kerület mintegy 770 hektár, sík, homokos-tőzezes, lápos terület, annak minden előnyével és hátrányával együtt. Az obornakihoz képest négyezer annyi csemét ültetünk egy évben, valamivel kevesebb a fakitermelés, de több a művelési feladat. Fafajösszetételét tekintve a tölgy a fő fafaj, mellette van számos másik is, például a kőris – ami a kőrispusztulás szempontjából most nem biztos, hogy előny –, de a bálványfa is sok gondot okoz. Ezen a területen sokkal több törődést kíván az erdő, mint Obornakon, a homok miatt meglehetősen nehéz az erdősítés. Van egy gyönyörű rész, ahova a Kanizsa TV-vel minden évben ki-megyünk forgatni, egy tőzikés-hóvirágos, gyönyörű erdőrészt. Ennek a feketetőzezes-lápos résznek azért a hátránya is megvan, adott időjárási körülmények között könnyen elsüllyed még a terepjáró is...”

Elemér kiveszi a részét a területét érintő minden feladatból: az erdőművelésből, a fakitermelésből és a vadászatból is.

A pörgős őszi és tavaszi szezon a kedvence

Azt mondta, a csillagok is úgy akarták, hogy a csemetekertbe kerüljön, már szakdolgozata is a kertről szólt. Józsa Tamás műszaki vezetővel, – aki immár három éve oszlopos tagja a Zalaerdő Zrt. csemetetermesztési ágazatának – munkáról és családról beszélgetünk.

Tamás egy kis Zalaegerszeg melletti faluban, Búcsúszentlászlón nevelkedett. Szülei mellett korán belekóstolt a szaporítóanyag-termelés apróbb-nagyobb feladataiba, küzdelmeibe és szépségeibe egyaránt. Két bátyja van, az idősebb biomérnöként dolgozik, a fiatalabb a családi vállalkozást viszi a szülőikkel.

„A szüleimnek díszfaiskolájuk van, amióta az eszemet tudom, ők ezzel foglalkoznak. Nyilván más, mint az erdészeti csemete, főleg, hogy a bajcsai kert nagyüzemi. Szüleim hatására indultam el ezen a pályán, sokat köszönhetek nekik. Már óvodáskoromban jártam édesapámmal az erdőt is, fontos volt a természet, és az otthonról hozott elvek mentén neveltem a lányomat, Zsófit.”

Középiskolai tanulmányait a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium matematika tagozatán végezte, de már itt eldönt, hogy az erdőmérnöki karon szeretne továbbtanulni Sopronban.

„A diplomamunkám témája egy tápanyag-összehasonlítási vizsgálat volt, amit itt végeztem a Bajcsai Csemetekertben, úgyhogy már nem idegen területre érkeztem, amikor elkezdtem dolgozni a Zalaerdő Zrt.-nél. Szabóné Gaál Krisztina mellé kerültem a csemetekertbe, aki ugyan már néhány éve az erdészethél dolgozott, de kertvezetőként akkor még kevés gyakorlattal rendelkezett. Így mindketten mély vízbe kerültünk, de azt gondolom, fontos kihívás volt számunkra, hogy megismerjük a kert működését, a napi és a hosszú távú feladatokat rendszerben lássuk és irányítani tudjuk a folyamatokat.”

Amióta Kriszti családot alapított, a teljes kert vezetése Tamás kezében összpontosul.

„Babics István, a korábbi kertvezető (jelenleg erdőgazdálkodási előadó a központban – a Szerk.) személyében óriási segítségem van, a kereskedelemből sok feladat hárul rá. A kezdeti időszakhoz képest, úgy érzem, gördülékenyebben mennek számomra a dolgok, könnyebben, határozottabban döntök. Rossz akkor sem volt, csak sok új dologgal találkoztam egyszerre. Ebben a szakmában is nagyon sokat számít a rutin és a tapasztalat.”

Tamás szerint a csemetetermesztést is egy életen át lehet tanulni. Egy új kártevő, egy nem várt időjárás anomália, egyéb váratlan fordulatok bármikor jöhetnek, amire megoldást kell találni. Kérdésemre, hogy mit szeret a csemetekertben a legjobban, és mit kevésbé, nem sokat gondolkodott a válaszon.

„A nyári gyomlálás időszakot egyáltalán nem szeretem. Szerintem senki. Folyamatosan küzdünk a gyom ellen, de ez a küzdelem mintha soha nem érne véget... Sokkal jobban szeretem az őszi-tavaszi szezont, amikor bejönnek a rendelések, felállítunk egy sorrendet, és végigvisszük. Ez a pörgős

időszak a legjobb, és a végén mindig látjuk az eredményt.”

Tamás úgy gondolja, mindig van hova fejlődni. Hiszen aki elégedetten hátradról, az úgy marad, és nem jut tovább.

„Magyarországi viszonylatban jóval átlag feletti a kert, a híre is nagyon jó. Azon dolgozunk, hogy ez így is maradjon. A hasonló méretű magánkertek kevesebb korlát közé szorítva működnek. A gépbeszerzésben nem tudunk olyan rugalmasak lenni, mint ők. Gondolnak egyet, és megveszik. Ettől függetlenül a fejlesztés folyamatos a csemetekertben, a munka nem áll meg. Tavaly rekord árbevételre tettünk szert, ez is azt bizonyítja, hogy jó úton haladunk. Ez köszönhető egyrészt annak, hogy jó minőségű csemetét termelünk, nagyon jó volt a piac, továbbá, hogy bőven volt kapacitásunk is.”

Tamás feladatai közé tartozik a kerti folyamatokon túl az is, amikor a vadföldek műveléséhez, a rétek kaszálásához a csemetekertből kell biztosítani például a traktort vagy egyéb eszközöket. Ezeket mind ő és Magyar Lajos szaporítóanyag-kezelő erdősz koordinálják. Rendszeresen részt vesz az erdészeti apró- és nagyvad vadászataiban.

Maga is szívesen vadászik, és olvas is a témáról, legfőképpen Széchenyi Zsigmondtól és Kittenberger Kálmántól. Bevallotta, az egyetem alatt az egyéb hobbjai lemorzsolódtak, nem jutott már ideje mindegyikre, pedig karatékában már a fekete övig is eljutott.

Szabadidejében a család az első. Zsófi, másfél éves kislánya szeret kint lenni a természetben. Feleségével klasszikus óvónő-erdőmérnök párost alkotnak Sopronból. Jelenleg egy nagykanizsai szolgálati lakásban élnek, de mindkettejük álma egy családi ház, hiszen gyermekkorukat is kertes házban töltötték. Nem mellesleg, nagy kutyabarátok, a kutyatartást pedig lakásban nem tartják jó ötletnek.

„Sokat járunk együtt túrázni. Ősszel mentünk gesztenyét szedni is úgy, hogy Zsófit a hátamra vettem, így ő közben mindent meg tudott nézegetni, tapogatta a leveleket, nagyon szereti az ilyet.”

FOTÓ: JÓZSA DÓRA

Zsófival gesztenyegyűjtés közben.

Steyer Edina

Középpontban Izland és a madarak

Jégmadár, Izland különleges tájai – ezek most a leginkább kedvelt témák Kreiner Roland termelési igazgató hobbija kapcsán, ami nem más, mint a természetfotózás. Beszélgetünk a kezdetekről és arról, mi fogta meg igazán például a vízimadarakban és az olyan természeti csodákban, mint például egy vulkánkitörés – no, és persze arról, mennyi mindent hajlandó tenni egy-egy jó képért.

– A fotózás iránti érdeklődésem ugyanabban az időben kezdődött, amikor elindult a digitális technika térhódítása. Tetszett, hogy nem korlátoz darabszámra, és ha nem vagyok elégedett, bármikor törölhetem a képeket. Rövid időn belül megvettem az első kompakt gépet, és elkezdtem fotózni. Ugyanúgy, mint bárki más, egy-egy utazáson csináltam ezeket, aztán sose néztem vissza – meséli mosolyogva.

– Aztán a Canon kidobta az első tükrreflexes fényképezőgépét, amelyhez egy alap objektívet adtak. Azt gondoltam, ezzel majd jó képeket fogok készíteni. Mondanom sem kell, nem sikerült. A gép nem hozta azt az átütő sikert sem a képminőség, sem a fények tekintetében. Nem volt sikerélményem, sokáig félre is tettem a gépet, úgy 15–20 évig rendszeresen nem is fotóztam.

Bevallása szerint – habár előbb kezdett vadászni, mint fotózni – jelenleg inkább fotózással tölti az idejét, jóllehet, a kettő nagyon is összefügg egymással az ő életében.

– A mostani rangsoroláshoz kellett az, hogy megtapasztaljam, milyen egy professzionális objektívvel és gépvázzal dolgozni, látni a vele készült képek minőségét. Nagyjából négy-öt éve került a kezembe egy L szériás Canon objektív, és nagyon megtetszett a teljesítménye. Azóta felépítettem a megfelelő technikai háttérrel, de természetesen ezt folyamatosan lehet, és – annak, aki komolyan gondolja – kell is fejleszteni.

A természetfotózás számos különleges résztémára terjed ki, Rolandhoz a legközelebb a madarak állnak.

– Azt gondolom, a legtöbben azért szeretjük a madarakat, mert hihetetlenül

színesek. Még egy veréb is! Ha messziről nézed, szürkésbarna színt látsz, de ha közelebről látod, megannyi színben pompázik. Egyébként a madarak viselkedése is nagyon érdekes és összetett. Rengeteg mozdulat, számos lenyűgöző történés figyelhető meg, rendkívül dinamikus és érdekes a viselkedésformájuk.

Több helyszínen is fotóz, a legfőbb bázisát a Mörichelyi halastavak adják, mivel a madarakon belül is a legközelebb a vízimadarak állnak hozzá, és – ahogy mondja –, ha még jobban kellene szűkíteni a kört, akkor a jégmadár az abszolút kedvenc.

– Nagyon színes, az életmódja igazán változatos, jó nézni, ahogy halászik. Mindemellett nagyon jól fotózható, hiszen hamar megszokja az ember közelségét. A fix lesemről nem messze fészkel egy pár, rendszeresen megjelennek, és előfordult, hogy tíz centiről sikerült fotóznom őket.

A vízimadarak fényképezése azonban nem csupa móka és kacagás, sokszor nagyon is meg kell dolgozni egy-egy jó képért. Gondozni kell a már meglévő leseket, újakat építeni, becserkesüléshöz néha muszáj mellkasig merülni a vízben. Persze erre is van már megfelelő öltözk. Nem árt vigyázni a felszerelésre, és a fotósoknak saját magukra is. Új helyszínre

sosem mennek egyedül, hiszen nem lehet tudni, mit rejt a víz.

– Vannak fix lesek, de ezeket már csak a jégmadárhoz használjuk, illetve, ha valamilyen csoda folytán befagy a tó télen, akkor a ragadozó madarak fotózásakor. Mivel egy helyben vannak, másra nem igazán jók. A mobil fekvő lesek legnagyobb előnye, hogy általuk megfelelő nézőpontból tudjuk fotózni a madarakat.

Roland a természetfotózásból belül a tájfotózást is kedveli, ugyan nem ez a fő irány.

– Ha olyan helyre utazom – akár családdal, akár munkából kifolyólag –, ahol van megörökítendő, a gép nem maradhat otthon. Újabban drónt is használok, teljesen más megvilágításba tud helyezni egy-egy, korábban más nézőpontból ismert tájat. Azt most már én is látom, hogy jó drónfotót olyan

Kreiner Roland

Szajkó

helyen lehet készíteni, ahol különböző teppminták adják a táj szépségét. Az új szerelem abszolút Izland, de szeretnék eljutni Norvégiába is, a madarak miatt pedig Costa Ricára. Tavaly jártam Finnországban, az északi fény látványa hatalmas élmény volt, oda és Izlandra is szeretnék még visszamenni, ahányszor csak lehet.

Izlandon fiával és fotós barátaival jártak. A legutóbb kint töltött alig három nap adta lehetőségeket teljes mértékben kihasználták, igaz, nem sokat aludtak, de minden egyes pillanatért megérte. Első este a Fagradalsfjall vulkánhoz mentek, amely odautazásuk előtt pár nappal tört ki a Reykjanes-félszigeten, majd az Izlandi-félföld Landmannalagar területének domborultai adtak kiváló témát a drónos fotózáshoz, és a harmadik napon, végül, de nem utolsósorban a szigetország egy tipikus madarát, a lundát kapták lencsevégre.

– Tavaly lemaradtunk a vulkánról, később értünk oda, persze a táj akkor is sokat

Az izlandi Litli Hróútur kitörése 2023 augusztusában

adott. Idén jobban sikerült a szervezés, és ebbe a három napba belesűrítettük, amit csak lehetett. Az időjárás kedvező volt, és az egyébként legtöbbször nagyon szeles Izlandon most szinte szélcsend uralkodott. A vulkánt alapvetően drónnal lehetett jól fotózni, viszonylag közel mehettünk hozzá. A drón mérése szerint mintegy 350 méterre voltunk a kitöréstől és úgy 100 méterre a lávafolyamtól. Egy magaslati ponton álltunk, így a kürtöbe is bele tudtunk nézni. A hőtől, a vulkántól egyáltalán nem féltettem a drónt, inkább az okozott nehézséget, hogy sok drón volt, és a működő vulkán miatt jó pár helikopter, de szerencsére jól lehetett kezelni a helyzetet. Mivel ilyen közel jutottunk, a látvány még jobban magával ragadott, éreztük a szagokat, és lehetett hallani a lávamozgás hangját. Egyáltalán nem ilyenre számítottam, azt hittem, morajlik majd, rezeg a föld, de közel sem. Ahogy a láva a vulkáni kürtöbe csapódott, annak inkább olyan hangja volt, mint amikor egy üstben a forró víz lötyög.

Mint mondta, a biztonsági előírások miatt sokat gondolkodtak, melyik kijelölt ösvényen induljanak el, és így utólag is jó választás volt az úgynevezett A-ösvény. A parkolóba érve látták a sok autót, és úgy vélték, ha a hatóságok ennyi embert odaengednek, akkor nem lehet probléma. Az izlandiak egyébként kiválóan kezelik ilyenkor a helyzetet, a biztonságot felmérve döntenek, hogy az adott természeti kincs látogatható-e, amennyiben igen, biztosítják az utat, infrastruktúrát.

A természetfotózásra visszatérve Roland még elmondta, hogy szerinte négy fontos eleme van egy jó természetfotónak: 1. megálmodod, 2. megtervezed, 3. elkészítéd a képet, 4. megszerkeszted.

– *Inspirációt már sok helyről lehet szeretni, a legjobb persze az, ha jó érzéked van hozzá, hogy saját magad álmodd meg. Egyébként arról is sok leírás van a neten, hogyan tudsz adott témát megfotózni, de itt is jobb a saját terv. Amikor elérsz a hármas ponthoz, na, az lutri. Van, amikor kettő perc alatt kész a fotó, van, amikor heteket, hónapokat kell rászánni. Tavaly például volt, hogy első alkalommal összejött a kívánt kép. Elhatároztam, hogy őszapót fogok fényképezni, elővettem a lessátrát és a hívóhangot, kimentem, kivettem a sátrát, beültem, és tíz perc alatt elkészült. Szerencsésen összejött minden. A szerkesztés is ugyanolyan fontos, mint az összes többi pont, de nem mindegy, hogy élsz vele, vagy visszaélsz... Nem véletlenül szerepel a legtöbb pályázati kiírásban, hogy nem engednek képelem-eltávolítást.*

Pályázni Roland ritkán szokott, azt is főleg azért, hogy lássa, hova fejlődik a természetfotózás, komoly elvárásokat nem támaszt. Kiállításon nem, de albumon már gondolkozott. Ez utóbbihoz azonban még vannak megvalósítandó tervei: maradtak Izlandon általa feltáratlan vidékek, de amerre járt, azok a tájak is nap mint nap más arcukat mutatják...

Steyer Edina

Tiszteletdiplomások köszöntése egyetemi tanévzáró keretében

A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának 2022/2023. évi nyilvános tanévzáró Ünnepi Kari Tanácsülésére 2023. július 13-án került sor Sopronban.

Az ünnepség a Himnusz eléneklésével vette kezdetét, majd *prof. dr. Lakatos Ferenc* rektorhelyettes megnyitójában megható szavakkal köszöntötte az elismerésre és avatásokra váró jelenlévőket. Ezt követően *dr. Heil Bálint*, az Erdőmérnöki Kar dékánja ismertette az ünnepség részletes programját, majd tanévzáró beszédében méltatta az elmúlt tanév főbb eseményeit.

Elsőként a tiszteletdiplomások köszöntésére és diplomáik kiosztására került sor. Az érintett zalai erdőmérnök kollégák közül *Nagy László* gyémántokleveles erdőmérnöknek, jogelődünk a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nyugalmazott gazdasági igazgatójának, vezérgazdátó-helyettesének, a Zalaerdő Rt. Igazgatósága elnökének oklevele megszerzésének 65. évfordulója alkalmából VASOKLEVÉL tiszteletdiplomát; *dr. Baráth László* aranyokleveles erdőmérnöknek, a Zalaerdő Rt. nyugalmazott igazgatási osztályvezető-főmérnökének oklevele megszerzésének 60. évfordulója alkalmából GYÉMÁNTOKLEVÉL tiszteletdiplomát; *Kozma Péter* okleveles erdőmérnöknek a Zalaegerszegi Erdészet volt fahasználati műszaki vezetőjének, a Zalaerdő Zrt. nyugalmazott ellenőrzési osztályvezető-főmérnökének; valamint *Pfeiffer Zoltán* okleveles erdőmérnöknek, a Zalaerdő Zrt. kereskedelmi osztályvezető-főmérnökének, oklevelük megszerzésének 50. évfordulója alkalmából ARANYOKLEVÉL tiszteletdiplomát adományoztak.

A tiszteletdiplomák kiosztását követően *Nagy László* immár vasokleveles erdőmérnök, zalai kollégánk emelkedett szólásra. Köszöntötte az egyetem jelenlévő vezetőit és az ünnepeltek, s egyben szólt a most végzett erdőmérnökökhöz is, akik a friss diplomájuk átvételére, avatásukra vártak. Rövid beszédét az alábbiakban idézzük:

„Meghatottan és örömmel vettük át az egyetem által adományozott arany-, gyémánt-, vas-, rubin-, gránitokleveleket. Ez Isten kegyelme, vagy a sors ajándéka, mert meg kellett élni azokat az éveket, amelyek az átvételre feljogosítottak bennünket. Sajnos, társaink közül ezt többen

nem érhették meg. Emléküket kegyelettel őrizzük.”

A tiszteletdiplomát most átvett kollégák életében számtalan olyan esemény történt, amelyben meg kellett mutatni rátermettségünket, szakmai és emberi felkészültségünket. A hatvanöt évvel ezelőtt végzett társaim életébe sorsfordítóan szólt bele a történelem. Mi voltunk az az évfolyam, akik az akkor Sopronban tanuló többi egyetemistával együtt előkészítői, szervezői, irányítói és megvalósítói voltunk a Sopronban vér nélküli 1956-os forradalomnak. November elején társaink nagy része elhagyta az országot. Évfolyamom hallgatói közül pontosan ugyanannyian (37-en) fejezték be tanulmányaikat Kanadában, mint ahányan itt az alma mater falai között.

A nehézségek ellenére is szerencsénk volt. Szerencsénk volt, mert elismert, a szakmát magas szinten ismerő oktatók tanítottak bennünket. Nekik és azoknak, akiket illet, a mai ünnepi alkalomból is megköszönjük munkájukat, és azt, hogy atyai szeretettel neveltek és segítettek bennünket. E késői üzenetet ők már nem hallják. Nagyszerű emberek voltak.

A mai ünnep főszereplői a most végzett kollégák. Előttek az élet. Tudásokat a haza, a magyar emberek javára hasznosítsátok! Mi mindig büszkén vállaltuk azt, hogy a Soproni Egyetem hallgatói voltunk. Kívánom, hogy Ti is évek múlva majd jó érzésekkel gondoljatok arra, hogy ebben a nagy hagyományokkal rendelkező intézményben tanulhattatok. Annak a közösségnek a tagjai lehettetek, amelynek összetartozása a selmeci hagyományokon és a soproni neveltetésen alapszik.

Befejezésül a fiataloknak Arany János Domokos-napra írt verséből idézek:

*„Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőtlenség csügged, az erős megállja.
Nemes önbizalom, de ne az önhittség,
Rugói lelkedet nagy célra feszítsék:
Legnagyobb cél pedig itt a földi létben,
EMBER lenni mindég, minden körülményben.”*

*Jó Szerencsét!
Üdv az Erdésznek!”*

Az ünnepség a továbbiakban doktoravatással, kitüntetések átadásával, majd az újonnan végzett erdőmérnökök avatásával folytatódott, s az Erdészhimnusz eléneklésével zárult.

Lejegyezte:
Dr. Baráth László

Az esztendő minden egyes hónapjának megvan a maga jelentősége vadgazdálkodási szempontból. Az augusztusi őznászt követően szinte számoljuk a napokat, amelyeknek még el kell múlniuk a szeptemberi szarvasbőségig. A népi kalendáriumban Szent Mihály havának nevezett hónap fontos időszak a Zalaerdő Zrt. vadgazdálkodási ágazatában, mert ekkor keletkezik a bérvadászati bevétel jelentős része. Hivatásos vadász kollégáink számára is meghatározó e hónap, mert éves munkavégzésük, szerteágazó feladatuk komoly része irányul az eredményes és élménydús szeptemberi vadászat feltételeinek megteremtésére.

Erdőgazdaságunknál több évtizedes múltra tekint vissza, hogy az ágazatban dolgozó vadászati szakemberek évről évre, a gímszarvasbika vadászati idenye előtt találkoznak, vadászati értekezletet tartanak. Az idei esztendőben augusztus 29-én, a Zalaerdő Zrt. nagykanizsai irodaépületének tanácstermében Rosta Gyula vezérigazgató köszöntötte a szakmai rendezvény vendégeit és résztvevőit.

A szakmai összejövetel első része a vad-disznóra és a házi sertésre veszélyes afrikai sertéspestis (ASP) betegségről szólt, amelyen részt vettek a NÉBIH, az állategészségügyi és vadászati hatóság képviselői, valamint vármegyénk két tájegységi fővadásza. Kámpel József, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Országos Járványvédelmi Központ ASP Tanácsadó Hálózatának képviselője részletesen beszámolt a betegség európai és hazai megjelenéséről, terjedéséről. Aggodalomra ad okot, hogy afrikai sertéspestis-kitörést állapítottak meg a szomszédos Horvátországban házisertés-tartási helyeken, és a vírus megjelent vaddisznóban is, továbbá a betegség már Szerbiában is jelen van. A szakember beszámolt a külső környezeti hatásokkal szemben rendkívül ellenálló, de emberre nem veszélyes vírus terjedésének lehetséges módjairól, tüneteiről. A tanácsadó tételesen ismertette a vadgazdálkodók feladatait az ASP-vel kapcsolatban, külön kihangsúlyozva a megelőzés fontosságát. A magyar-horvát határ mentén működő vadászatra jogosultaknak július 27-étől minden elejtett vaddisznót kötelező mintáztatniuk. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Országos Járványvédelmi Központ ASP Tanácsadó Hálózatának vezetője, Borsai József a feltett kérdések megválaszolására mellett kihangsúlyozta, hogy a betegség vírusellenes állatgyógyászati készítményekkel nem gyógyítható, és az állatok védőoltására engedélyezett, hatékony oltóanyag jelenleg nem áll rendelkezésre. Az ASP vírusa iránt a sertés és a vaddisznó minden életkorban fogékony, a felelőtlen emberi magatartásnak a betegség terjesztésében szerepe lehet.

AZ EZREDFORDULÓ ÓTA

Megduplázódott a nagyvadteríték

FOTÓ: KREINER ROLAND

Kreiner Roland, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgató-helyettese, termelési igazgatója az erdei vadkárrelhárító kerítések megfelelő műszaki állapotának fenntartására és a feladatukat betöltött stabil kerítések szakszerű, újrahasznosítást minél nagyobb mértékben lehetővé tevő bontására hívta fel a jelenlévők figyelmét. Előadásában ismertette, hogy a tájegységi fővadászok az Agrárminisztérium megbízásából harmadik éve ellenőrzik a meglévő vadkárrelhárító kerítéseink, továbbá a tervezett bontásaink egy részét. A vezető beszámolt az erdősítések műszaki átvételeinek tapasztalatairól, és értékelte az üzemi vadászterületek erdei vadkárhelyzetét is.

Páll Tamás vadászati felügyelő részletesen beszámolt a nagyvadteríték alakulásáról, amely az ezredfordulóhoz képest megduplázódott. A szakember elemezte az ágazat idei bevételeinek alakulását és költségfelhasználását, ismertette a vadfeldolgozó felvásárlási árának változásait és a vadászati árjegyzék módosításait is. Beszámolt a bérvadászati értékesítések tapasztalatairól és a löttvad-kezelés legfontosabb szabályairól. Felhívta a figyelmet a biztonságos fegyverhasználat és a biztonsági szabályok betartására. Tájékoztatást nyújtott az erdőgazdaság immáron huszonkettedik trófeaszemléjéről, amely rendezvény október 13-án 14 órakor lesz Szentpéterföldén.

Ernszt Tamás vadászati és halászati előadó a vadászati jogszabályok változásairól, a vadriasztó prizma használatának tapasztalatairól tartott ismertetőt.

A rendezvény résztvevői a vaddisznóbe-fogások és -elejtések aktuális helyzetéről, valamint a vaddisznóskertek feltöltéséről kaptak tájékoztatást, továbbá kitekintést a gímszarvas és a vaddisznó Zala vármegyei hasznosításának adatairól, tendenciáiról. Ismételten felhívta a figyelmet arra, hogy a jövőben is kizárólag a biztosan nem hasznosítható vaddisznókat semmisítsék meg. Az előadó tájékoztatta a megjelenteket a tavaly őszi vadgazdálkodási pályázatok eredményeiről és az idej lehetőségekről. Beszámolt a hivatásos vadászok vármegyei versenyéről is, melyet Jakabfi Ferenc kollégánk, a Nagykanizsai Erdészet tapasztalt hivatásos vadásza nyert meg.

Boldizsár Tibor, a Zalaerdő Zrt. mezőgazdálkodási előadója a mezőgazdasági jogszabályi előírásoknak, követelményeknek való megfelelés érdekében a folyamatos kapcsolattartásra és az információ áramlásának fontosságára hívta fel a figyelmet. Előadásában kitért a mezőgazdasági terményárak változásaira és a jövő évi vadföldhasznosítási tervezésre is.

Az értekezlet végén Rosta Gyula vezérigazgató összefoglalta a vadászati ágazat helyzetét, ismertette az aktuális feladatokat, az ágazatnál jelentkező főbb változásokat, nehézségeket. Az őszi-téli időszakban kiemelt feladat a nagyvadállomány szakmai szempontok szerinti hasznosítása és a válogató vadászat során a tervezett vadlétszámapasztás végrehajtása.

Ernszt Tamás

TEMATIKUS TÁBOROK A ZALAERDŐNÉL

A legfőbb szempont a gyerekközpontúság

Nem ismeretlen terepre jött Kuczko Anita, az erdei iskola új vezetője, hiszen táboroztatott már segítőként a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskolában az előző nyáron. A táborokról, a tapasztalatairól és a jövőbeli elképzeléseiről beszélgettünk, és egy kicsit róla is.

Anita közel három évtizedet dolgozott pedagógusként, mielőtt pályát változtatott, és a Zalaerdő Zrt.-hez jött dolgozni tavaly nyár végén. A munkájának egy részét most is a gyerekekkel való foglalkozás teszi ki, bár talán kevésbé kötődött, és úgy véli, másképpen csapódik le az erdei iskolai foglalkozások haszna is.

„Más, amikor reggel odajön egy csapatnyi gyerek, érdeklődve, élvezik a szabad levegőt, és azt a viszonylagos szabadságot, amit mondjuk, egy tanteremben nem. Az a nap azzal telik, hogy ott vannak, figyelnek, tapasztalnak, és ha a nap végén élményekkel gazdagon, jó érzéssel, hasznosítható tudással indulnak haza, akkor valamit jól csináltam, és ez valahol nekem is jó érzés.”

Az idei tematikus táborokban voltak a Nyitnikéktől már megszokott programok: íjászat, lövészet, vadászati bemutató, kézműves-foglalkozások és rengeteg, szabadban töltött idő. Anita vitt bele saját ötleteket is, de a múlt évben már bevált programokat is beleszította az idei három turnusba.

„Igyekeztem tanulni az előző alkalmakból, amelyeken segítőként voltam jelen Ivet mellett. Megfigyeltem, mit hogyan csinál, hogyan válnak be a módszerei, hasznosítottam idén azt, amiről úgy gondoltam, hogy kiváló volt, és én is meg tudom valósítani. A legfőbb szempont nálam a gyerekközpontúság: az ismeretterjesztést is szerettem volna a gyerekek szintjére helyezni, és úgy gondolom, minden vendégelődónak sikerült átadni a gyerekeknek azokat az információkat, amiket hoztak: az erdészek és a vadászok munkájáról, az ivóvízről mint kincsről, a minőségi oktatásról, az élelmiszer-pazarlásról, a hulladékkezelésről stb. lényeges dolgok hangzottak el, és úgy gondolom, a gyerekek meg is értették ezeket az üzeneteket. Szerették a kézműves-foglalkozásokat, a kutyás játékokat, az íjászatot és a lövészetet is. Ezeket jövőre is szeretném beépíteni.”

Anita gondolkozik a következő nyárra egy „csak csajos” táboron is, ahol a lányok kézműveskedhetnek, süthetnek és főzhetnek is, és jó pár olyan dologban vehetnek részt együtt, mint valamikor nagyon régen a háztartástanórán. Mint mondta, ezekre idén is volt igény, azonban közben a fiúk elvonultak bunkert építeni. Ezzel sem volt

semmi gond, hiszen a szabályokat betartva, egyfajta csapatépítő programként élték meg, de mégis két részre szakadt a csoport.

Nagyon sokan érdeklődtek az elmúlt években nagy népszerűségnek örvendett horgásztábor iránt, amelyet eddig minden évben Szentpéterföldén tartott meg a Zalaerdő három turnusban. Azonban a kolléganő, aki felelőse volt, már nem dolgozik a társaságnál, és így idén nem volt lehetőség a horgásztáborra. Anita nem szeretné hagyni elveszni ezt a táborot, így ha azzal tud segíteni, akkor egy turnust elvállal a következő nyáron, amennyiben a horgászathoz kap szakértői segítséget.

„Itt Obornakon könnyebb dolgom van, azonban a horgászathoz sajnos nem értek. Az itteni túrák alkalmával úgy indulok útnak a gyerekekkel, hogy lassanak öregedőt, csemetekertet, idegen honos és hazai fajokat. Matematika szakos-

lyait fontosnak tartom bemutatni minden csoportnak: lényeges, hogy víz nélkül nem indulunk el, csak azt hozzuk el, amit a természet már elengedett, nem hangoskodunk, nem szemetelünk az erdőben... Nagyon sok okos, ügyes gyerek volt, akik egyébként már tudják, hogyan kell viselkedni az erdőben. Az egyik fiú például egyszer csak jött vissza egy reklámszatyorral, fogalmunk sem volt, hogy mit cipel, de aztán a végén láttuk, hogy összeszedte az útjába kerülő szemetet. Az ilyeneket mindig honorálok némi aprósággal, ezek a gyerekek megérdemlik.”

Anita az erdei iskolán kívül egyéb feladatokkal is foglalkozik. Hozzá tartozik a Nagykanizsai Kilátó: amikor csoport érkezik, vagy ha éppen probléma van a beléptetőrendszerrel. A hulladékkezelés szintén az ő feladata, ez eléggé sokrétű. Ide tartozik egyebek mellett éves bevallás, a hulladékradar-appliká-

Kuczko Anita

A gyerekek a saját maguk által batikolt pólókkal táskákkal.

ként is sok információval képbem vagyok, de próbálok megtenni mindent, és megismertetni velük a legmeghatározóbb dolgokat az erdei élővilágból. Szerencsére a kollégáktól is sok segítséget kapok a különféle előadások, bemutatók során. Az erdőlátogatás szabá-

ción keresztül bejelentett területekről az erdészetek által elhordott hulladék dokumentálása, vagy amikor a hatóság talál illegális személerakót a Zalaerdő területén, azt is neki kell dokumentálni.

Steyer Edina

Szakmai látogatás az OWI Zalánál

Az OWI Zala a Zalaerdő Zrt. egyik legmeghatározóbb üzleti partnere, a cég éves szinten mintegy 3 ezer m³ bükkörnköt vásárol az erdőgazdaságtól. Tanai Tünde Tímea ügyvezetővel beszélgettünk a vállalkozás háttéréről, történetéről, a tevékenységéről és a jövőbeli tervekről.

Az OWI Zala korábban a Zalaerdő Zrt. jogelődjének – a Zefag 3. számú Erdészeti és a letenyei önkormányzatnak a közös tulajdonában állt Letenyei Furnérüzem néven. Tünde 1990 januárjában került a céghez, mint üzemi adminisztrátor. Később lett pénzügyi munkatárs, majd gazdasági vezető. Saját bevallása szerint soha nem jutott eszébe, hogy egyszer majd az egész vállalkozást ő fogja irányítani.

„2019 nyarán a német anyavállalattól megkerestek, hogy szeretnék átalakítani a letenyei üzemet. Cégünknel olyan változó-

sokat kívántak bevezetni, amely az egész üzem működésére hatással volt. Többek között a vállalatirányítási politikában, gyártásban, könyvvezetésben szerettek volna változást, amihez a cégünk tulajdonosai kérték az új irányelvek bevezetését. A kapcsolatos vállalkozásban lévő többi cég mintáját vették alapul. Ehhez együttműködő ügyvezetőre volt szükség. Az ügyvezető személyére vonatkozóan bennem látták a megfelelő partnert. Döntésem meghozatalakor sokat gondolkodtam azon, hogy egy gazdasági területről jövő szakember irányíthat-e faipari végzettség nélkül egy ilyen érdekeltségű céget. Számomra az adott megfelelő biztosítékot a pozitív döntésemhez, hogy a cég területén kiemelkedő képességű szakemberek álltak rendelkezésemre, és az anyacégtől is minden háttértámogatást megkapok. Szerencsére ezek a gondolataim beigazolódtak. A cégvezetésem során támogató munkatársakat találtam a kollégáim személyében, akik a mai napig segítik munkámat, és támogatnak a döntéseimben.”

Amikor átvette az üzemet, stratégiai változások, új beruházások, fejlesztések indultak el, egyebek mellett felújították a kazánokat, a gépeket, megújították a szerzőkészleteket, emelték a béreket.

Mint az köztudott, annak idején azért építették fel az üzemet, hogy a környékbeli erdők adta bükköt saját üzemből, földrajzi közelségben dolgozzák fel. Éppen ezért ki-nevezését követően hamarosan felkereste a Zalaerdő Zrt.-t is.

„Az gondoltam, hogy a már meglévő üzleti partneremmel új vezetőként nekem is ápolnom kell a kapcsolatot, és az erdőgazdaság tárt karokkal fogadott. Tisztes tárgyalások, korrekt hozzáállás, kompromisszumkészség jellemzi a viszonyunkat. A rönkszezon végén pedig minden évben leülünk egymással, és értékeljük a közös munkát: milyen rönkalapanyagot kaptunk, voltak-e esetleg fennakadások, miből kell tanulnunk a következő szezonra... Ezek a találkozók mindkét cég számára mindig tanulságosan zárulnak.”

CÉGTÖRTÉNET

1987: A ZEFAG Vállalati Tanácsa – többkörös tárgyalást, tervezést követően elfogadta a letenyei furnérüzem létesítési javaslatát.

A tervezésben részt vevő erdőgazdasági munkatársak: *dr. Mátrabérczi Sándor* megtervezte az üzemi területet a szükséges objektumokkal és infrastruktúrával, elkészítette a belső úthálózat, a térburkolatok és a csapadékvíz-elvezetés terveit. *Papp Nándor* építész-üzemmérnök a gyártósarnokot, az irodát és a szociális épületet tervezte. *Wegroszta Zoltán* faipari mérnök a tmk-műhely és a fűrészcarnok tervezésével bízta meg. *Montskó Sándor* gépész-erdőmérnök az anyagmozgató berendezések tervezését és gyártását végezte.

1988: Elindultak a kivitelezési munkálatok.

1989: Az OWI Zala Bt. jogelődjének alapítása a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazda-

ság Részvénytársaság (ZEFAG Rt., mai nevén Zalaerdő Zrt.) által. A cég az erdőgazdaság Furnérüzemeként működött ekkor.

1990: Zalaerdő Kft. néven önálló Korlátolt Felelősségű Társasággá alakult át az üzem, a privatizációra való előkészület jegyében.

1993–1994: Az erdőgazdaság vállalatvezetése mint többségi tulajdonos, illetve Letenye önkormányzata eladta a Letenyei Furnérüzemet. Az új tulajdonos egy német cég, az OWI cégcsoporthoz tartozó Zschocke OHG, és Avar István német állampolgár. A cég neve OWI Zala Bt.-re változott. A vállalkozás a Zalaerdő Zrt. egyik legmeghatározóbb üzleti partnerévé vált.

Az eladás után az üzemből jelentős fejlesztéseket hajtottak végre a létesítéskor fennmaradó tartalék területeken. Új gyártósarnok és új raktár épült, a kazánház új tüzelőberendezést kapott.

1999–2018: A standard, idomprésselt és mart székülés, székátlak gyártása mellett

egyre nagyobb igény és kereslet jelentkezett a nagy értékű hangfaldobozok irányába. Ezt a piaci rést felismerte az OWI cégcsoport, új üzemcsarnok építésébe kezdett annak teljes infrastruktúrájával. Megjelent egy teljesen új technológia – a felületkezelés –, amely a mai napig egy fenntartott technológia és gyártás.

Szükség volt az új technológia bevezetéséhez megfelelő képzettségű személyzet alkalmazására és a hiányzó szakmai tudás betanítására, ami a rendelkezésre álló munkaerő kapcsán megvalósításra került. Ez mérföldkő volt az OWI ZALA BT. életében.

2019–2023: A piaci igények változása miatt a termékskála megváltozott. Egyre több, gondosabb megmunkálást igénylő első osztályú termék került ki a cég területéről. A piac szülte gyártási és minőségi elvárások teljesítése érdekében nagy hangsúlyt fektettek a gépek állapotának megőrzésére, javítására. A termelést segítő beruházások (például

Az idei nyár elején az OWI Zala meghívta a Zalaerdő Zrt.-t egy szakmai látogatásra az üzembe. A találkozót hagyományteremtő szándékkal hozták életre.

„Erre a programra leginkább a fahasználásban, fakitermelésben érintett kollégáink jöttek velünk – tette hozzá Trojkó Péter kereskedelmi osztályvezető –, akik így most gyakorlatban az alapanyaggyártástól látták az egész folyamatot a végterméig.”

„Fontos volt az is, hogy a kollégáink megismerjék egymást, és biztos vagyok

abban is, hogy a két cég közötti munkakapcsolat a találkozó által még jobban erősödött” – mondta Tanai Tünde Tímea.

Az OWI Zala Bt., a Zalaerdő Zrt.-től vásárolt bükk alapanyagokból fatermékek széles skáláját gyártja, a székgyártó iparág kiemelkedő alkatrész-beszállítója. Rendszerben kínálják vevőik részére az idompréselt, rétegelt fatermékeket (székülés, -támla, egyéb idompréselt termékek) és a hozzá kapcsolódó műanyag elemeket is. A termékeket a fejlesztéstől a szériagyártásig kísérik végig, segítve a fejlesztőket az anyagkiválasztástól a kivitelezésig vezető folyamatban. Legfőképpen Németországba szállítanak, de harmadik országba is történik értékesítés. A magyarországi piac minimális, mindössze 3–4%-ra tehető. A vállalkozás fő vevője az OWI GmbH.

kazánok felújítása, sorfeldolgozás, hámozás utáni műveletek egyszerűsítése) és a hatékonyságnövelő intézkedések előtérbe kerültek. A furnérüzem területén dolgozó vezetők ötletei alapján megvalósított beruházások a furnér-előállítás minőségi, mennyiségi és az előállítás átfutási idejét jelentősen megreformálták. A munkavállalók piacképes bérezése is megvalósult, ez fontos előrelépés volt a vállalkozás életében.

2022 decemberében az OWI ZALA BT.-nél a tulajdonosi viszonyok megváltoztak. Az OWI ZALA BT. többségi tulajdonosa a Zschocke Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG, a kisebb tulajdoni hányaddal az OWI Hungária Kft. lett.

2023. évben egy teljesen új vállalatirányítási rendszert vezettek be. A további tervekben szerepel egy új CNC-gép, táblafelosztó gép vásárlása és a hámozósor automatizálása.

FOTÓ: STEYER EDINA

Shállításra készülve

Nagy volt az érdeklődés

Magyarország kormánya 2022. szeptember 19-én indította el a lakossági igények kielégítését célzó tűzifaprogramját, amelynek keretében elsősorban azokat a magyar családokat kívánta megsegíteni, akik még nem rendelkeztek a 2022/23-as évi fűtési szezonra elegendő mennyiségű és minőségű tűzifával. A program pontos részleteit a 355/2022. (IX. 19.) korm.rendelet tartalmazza.

Ennek értelmében háztartásonként összesen legfeljebb 10 erdei köbméter mennyiségű tűzifa alapanyagot igényelhetek az állami erdőgazdaságoktól a rendelkezésre álló fafajok és készlet függvényében. A maximált áras tűzifa egészen 2023. április 15-ig volt elérhető mindazok számára, akik a kormányrendeletben leírt feltételeknek megfelelnek.

Társaságunktól 6152 – zömében Zala vármegyei – háztartás vásárolt faanyagot, összesen 46.969 m³-es mennyiségben. Elsősorban a kemény lombos fafajok voltak népszerűek, de emellett értékesítettünk fenyő és lágy lombos faanyagot is, az alábbi bontásban: kemény lombos faanyagból 46.402 m³-t, lágy lombosból 558 m³-t, míg fenyőből 10 m³ faanyagot tudtunk eladni.

A vármegyei igények kielégítése mellett segítséget kellett nyújtanunk azon erdőgazdaságok számára, akiknél a rendelkezésre álló készleteknél magasabb igény jelentkezett. Az átszállítás nagyobb részben vasúton történt. A társerdőgazdaságok felé az Agrárminisztérium által előírt tűzifamennyiséget határidőre maradéktalanul leszállítottuk, amely összesen 38.802 m³ faanyag értékesítését jelentette.

A Zalaerdő Zrt. egy átlagos év folyamán a fenti mennyiségekhez hasonló nagyságrendben értékesít tűzifát a hazai lakosság és viszonteladó partnerei felé. Azonban ilyen esetben ezt a mennyiséget 12 hónap alatt teljesítjük, úgy, hogy a logisztika jelentős részét a partnereink végzik. Ezzel szemben az átszállítások során rövidebb idő alatt kellett ugyanakkora mennyiségű faanyagot biztosítanunk. Munkánkat nehezítette, hogy a szállítmányozás lebonyolítása is a Zalaerdő Zrt. dolgozóit terhelte.

Szeretném kiemelni azt a megfigyelt és pontos munkát, amelyet mind a feladó, mind pedig a fogadó erdőgazdaságok dolgozói nyújtottak. Ezúton köszönöm minden, a programban aktívan közreműködő kollégám munkáját. És végül, de nem utolsósorban köszönetemet fejezem ki a fuvarozó vállalkozóknak, akikre a vagonok és kamionok megrakása során mindig támaszkodhattunk.

Trojko Péter
kereskedelmi osztályvezető

Megérkezett a Zalaerdő Zrt. új harvestere a Lenti Erdészethez, amelynek kezelője Fentős Dániel lett. A későbbiekben beszámolunk majd a gép működéséről.

Infláció 1945

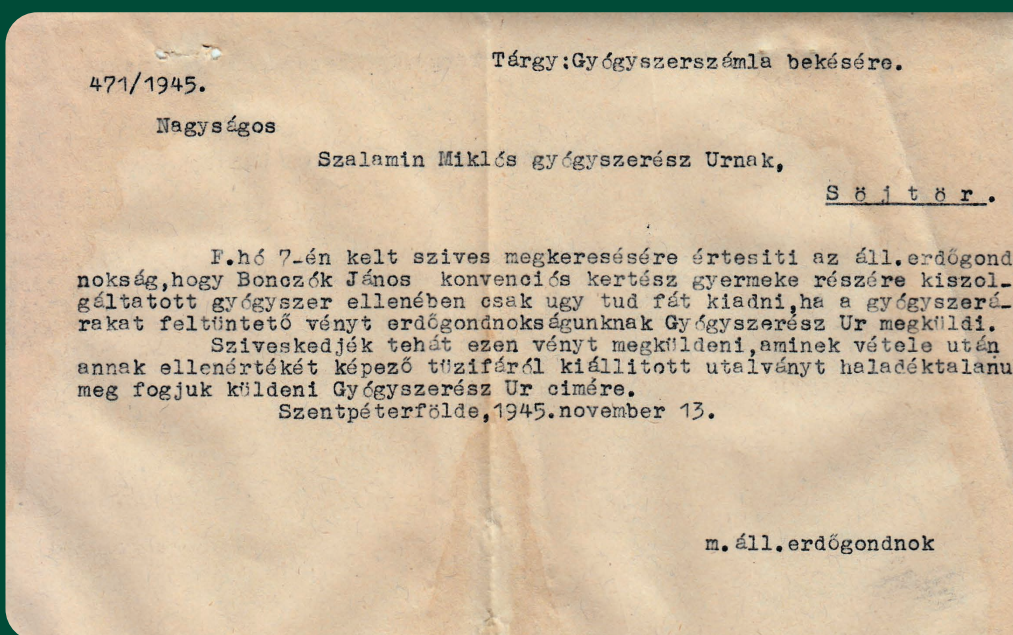
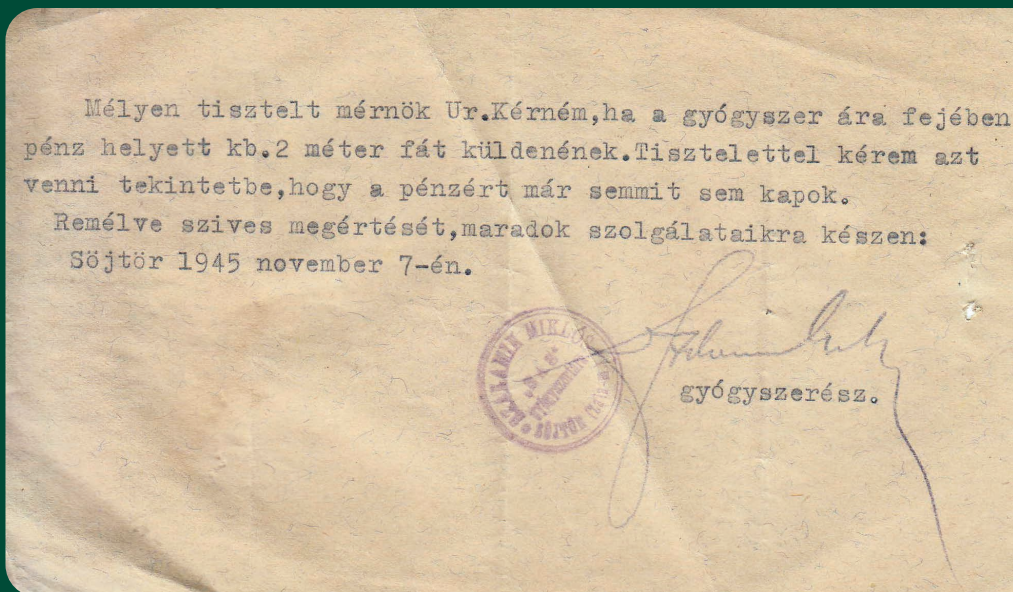
Infláció! Sajnos, napjainkban is gyakran hallott fogalom. Visszatérő jelenség a történelem során. 1945 novemberében Szalamin Miklós sőjtöri gyógyszerész a következő kérelemmel fordult a Szentpéterföldi Erdőgondnoksághoz:

A válasz nem sokáig váratott magára:

Az akkor már állami erdőgondnokság méltányolta a kérést, de a szabályszerű elszámolásra figyeltek. A levélben említett Bonczók János konvenció kertész egyébként volt kollégánk, Világhy Béa erdőmérnök nagyapja volt.

A tanulság: a szabályokat betartva, segítenünk kell egymáson.

Dr. Páll Miklós
ny. ellenőrzési osztályvezető

Október–november
• **A sokszínű erdő:** programok óvodásoknak, iskolásoknak előzetes bejelentkezéssel a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

További információ: Kuczko Anita (+36-30/294-4385, kuczko.anita@zalaerdo.hu)

Október 20–21., 28.,
November 3–4.

• **Őszi utazás** a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal az iskolai őszi szünet idején

További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu)

November 10–12.; 17–19.

• **Márton-napi járat** a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ: www.zalaerdo.hu,

Tervezett programjaink OKTÓBER–DECEMBER

facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu). Bejelentkezés: Vargáné Tóth Éva (+36-30/994-1653)

November 25.

• **Karácsonyváro családi program** a Nyitnikékben

További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kuczko Anita (+36-30/294-4385, kuczko.anita@zalaerdo.hu)

December 2.

• **Mikulásjárat** a Csömödéri Állami Er-

dei Vasúttal – További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu)

December 4–8.

• **Mikulásjárat óvodai és iskolai csoportoknak** a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu)